

get, og jeg kom med, jeg vil nærmest sige pinligt små udspil til fjernelse af de aller-, allerværste urimeligheder, og de blev også stemt ned. Men alt, hvad vi dengang beskrev ville ske, er sket.

Nu er det sådan, at i de fleste kortspil er 2'eren det laveste kort. Det, regeringen her har præsteret, er faktisk at krybe en 2'er, men naturligvis stemmer vi da for forslaget. Men bliver det engang muligt, skal hele § 62 a fjernes.

Poul Nødgaard (DF):

I Dansk Folkeparti har vi den opfattelse, at der skal være nogle vandtætte skotter mellem tingerne, og dette forslag lægger op til en yderligere udbygning af det forhold, at folk, der er under uddannelse, skal kunne få dagpenge. Hvis sådanne mennesker skal hjælpes, må det være over nogle andre systemer. Jeg synes, man skal holde dagpengesystemet helt for sig selv, og vi kan ikke i Dansk Folkeparti støtte det foreliggende forslag.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne takke de partier, der har givet tilslutning til forslaget.

Der er jo, som nogle har været inde på, tale om en sag, vi har diskuteret ganske meget, og jeg er enig med dem, der har givet udtryk for, at dette lovforslag løser et problem for dem, som er startet på en uddannelse. Vi har fundet nogle konditioner at gøre det på, som jeg synes er tilfredsstillende, også for dem, som står i situationen og fremover ikke skal over på SU, fordi de får en kortvarig ledighedsperiode. Så tak for tilslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 107: Forslag til lov om ændring af lov om kommunal aktivering. (Indførelse af præmieringsordning for offentlige arbejdsgivere).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 4/12 96).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jytte Madsen (S):

Lovforslag nr. L 107 betyder, at offentlige arbejdsgivere kan få et tilskud på 25.000 kr. for at fastansætte en kontanthjælpsmodtager efter et aktiveringsforløb. Der er tale om et parallelt initiativ til arbejdsministerens forslag, der har været til debat her i Tinget tidligere på eftermiddagen.

Forslaget giver et glimrende incitament for arbejdsgiveren til at planlægge ansættelse af ledige i tilskudsjob, som er rettet mod ordinære stillinger. Det er jo i høj grad meningen med aktiveringen og puljejobbene, at den ledige skal tilegne sig erfaring og blive klar til at udfylde et regulært job og dermed få fast tilknytning på arbejdsmarkedet efter en ledighedsperiode. Forslaget vil også være en yderligere tilskyndelse til at give tilskudsjobbet et relevant indhold i en reel beskæftigelsessituation.

Tilskuddet kan udbetales, når kontanthjælpsmodtageren har været ansat hos arbejdsgiveren imellem 12 og 24 måneder. Det er selvsagt et krav, at der skal være tale om varig beskæftigelse, hvilket her vil sige mindst 18 måneders sammenhængende ansættelse. Hvis den ansatte opsiges uberettiget inden 18 måneder, stilles der krav om, at tilskuddet skal betales tilbage, og med denne passus i loven kan der derfor ikke blive tale om spekulation og kassetænkning. Det er naturligvis også et krav, at der er tale om fuldtidsbeskæftigelse, og at ansættelsen sker på overenskomstmæssige vilkår, både hvad angår løn og arbejdsforhold.

Socialdemokratiet kan anbefale det fremsatte lovforslag.

Flemming Oppfeldt (V):

Venstre kan ikke støtte lovforslaget.

Kommunerne kommer til at give 25.000 kr. til sig selv. Det er ikke andet end en omfordeling. Man vil komme til at mangle arbejdskraft, og de

bedst kvalificerede ansættes ikke. Udliciteringen bliver stoppet, og det vil føre til skævvridning over for de private arbejdsgivere.

Ordringen kan også misbruges og føre til spekulation. De arbejdsgivere, der vælger at få glæde af denne ordning, fortrinsvis arbejdsgivere i daginstitutioner og inden for ældreplejen, vil vente, til en person har været i jobtræning i mindst de 12 måneder, lovforslaget lægger op til, før han eller hun ansættes. Den offentlige arbejdsgiver venter altså med at besætte ledige stillinger for at kunne opnå præmien, og dermed kan der opstå en reel mangel på arbejdskraft i en offentlig institution.

Der er også tale om en skævvridning. Private arbejdsgivere får ikke en krone, og kommunerne tvinges til at tænke i refusionsbaner, fordi – som der står i bemærkningerne – kommunernes bloktilskud reduceres med et beløb, som svarer til kommunernes andel af den samlede præmiesum, dvs. at kommunerne trækkes i bloktilskud, også selv om de ikke benytter ordningen. Man kommer til at sætte økonomien i stedet for personen og dennes kvalifikationer, når der skal ansættes.

Lovforslaget medfører en rekruttering af den dårligst kvalificerede arbejdskraft på de vigtige børne- og ældreområder, for det er stort set kun her, der udvides i den kommunale sektor. Der sættes altså en stopklods for muligheden for udlicitering i disse områder, fordi den offentlige arbejdsgiver bliver mere tilbøjelig til at ansætte personer i jobtræning end den private.

Der vil ske det, at stillinger ikke vil blive slået op, at refusionen bliver styrende, og at den offentlige arbejdsgiver og dermed kommunen i sidste ende bliver straffet, fordi den bedst kvalificerede ikke ansættes. Lovforslaget fører altså til administration, bureaukrati og et stort rundt nul for os alle.

Og der rejser sig i hvert fald et par spørgsmål: Hvorfor sætter vi ikke, når det drejer sig om kontanthjælpsmodtagere, alt ind på at få kontanthjælpsmodtagerne i privat beskæftigelse? Den private beskæftigelse har langt den højeste fastholdelsesgrad for kontanthjælpsmodtagerne; det ved man fra de steder, hvor man har afprøvet det.

Det andet spørgsmål, der rejser sig, er: Hvorfor sikrer vi ikke, hvis vi tror på det her, at det i loven betinges, at antallet af ansatte i den offentlige sektor vil stige som følge af denne her lov?

Så det er i hvert fald et par spørgsmål, som det vil være naturligt at rejse, hvis man går sagligt ind i diskussionen.

Karen Højte Jensen (KF):

Formålet med dette forslag er alene at få oprettet flere arbejdspladser i den offentlige sektor, og det er god socialistisk politik af værste skuffe, og vi vender os stærkt imod det. Der er tværtimod behov for og perspektiv i at få flere job i den private sektor, og jeg skal ikke her gentage, hvad vores arbejdsmarkedspolitiske ordfører sagde under behandlingen af lovforslag nr. L 101 her tidligere på dagen.

Skal jeg så knytte et par betragtninger til den præmieringsordning, der foreslås, skal det være, at naiviteten i regeringen og SF er stor. Tror partierne virkelig, at en gulerod på 25.000 kr. overhovedet vil have nogen effekt, når forudsætningen for, at kommunerne kan få 25.000 kr., er, at de opretter en ny stilling til ca. 200.000 kr., en løn, som kommunerne vel at mærke selv skal betale?

Måske vil staten gå i spidsen med at oprette nye stillinger, og jeg vil bede ministeren svare på, om staten som arbejdsgiver agter at oprette flere nye stillinger i relation til forslaget. Dette er et opklarende spørgsmål og skal ikke forstås som et ønske fra De Konservative, men jeg finder, at spørgsmålet er relevant for at få afklaret, om der indirekte er statslige kroner i dette forslag.

Jeg er sikker på, at kommunerne ikke vil finde dette forslag attraktivt eller generøst, i betragtning af at regeringen og SF vil tage pengene til præmierne fra kommunernes samlede bloktilskud. Som formanden for Kommunernes Landsforening udtrykte det i Børsen den 22. november, så svarer det til at fodre hunden med dens hale.

Aage Frandsen (SF):

Til den sidste bemærkning, om hunden, vil jeg sige, at det ikke er at fodre hunden med dens hale, næh, det er at fodre hunden med en anden hunds hale, hvis man endelig skal bruge de dér sproglblomster, for det drejer sig om, at man præmierer de kommuner, der gør noget, og at man straffer de kommuner, der ikke gør noget.

Vi har haft diskussionen omkring de mennesker, der via dagpengesystemet er kommet ind i ordninger, og jeg har sagt tidligere, at vi har ingen forestilling om og har aldrig haft det, at det skulle give merbeskæftigelse som helhed, men at det alene drejer sig om steder, hvor man i forvejen overvejer at ansætte mennesker. For så kan det være, at man dér ansætter en person, som har tilskud med, frem for en anden person,

og ikke, som hr. Flemming Oppfeldt sagde, ansætter de dårligst kvalificerede.

Det tror jeg da ikke man gør. Hvorfor skulle man gøre det? Det ligger åbenbart deri, at det nok er de dårligst kvalificerede, vi har her. Det behøver der ikke være tale om. Det drejer sig om, at man står og skal ansætte, og at man har flere at vælge imellem, og så er der én, der via denne ordning foretrækkes af den grund.

Men det, der er det afgørende i det, og som der er lidt perspektiv i, selv om det ikke er noget særligt, er jo, at når man er i et bestemt forløb – f.eks., som vi tidligere har talt om, med puljebjob eller jobtræning – kan man ad den vej lettere få et arbejde, end man har kunnet før. Mere er der ikke i det, og det synes jeg heller ikke at vi, der har været med til at lave aftalen, skal sige der er, og det gør vi heller ikke. Og at fremstille det, som om der nu bliver ansat en hel masse i den offentlige sektor, er ikke rigtigt, for så stor er vores indflydelse ikke, og så stor er vores lyst til at gøre det heller ikke.

Med hensyn til den private beskæftigelse, som vi også tidligere har hørt fremhævet: Helt enig. Jamen det er jo glimrende, hvis den private sektor vil ansætte flere og også folk, der er på bistandshjælp, eller folk, der er i dagpenge-systemet. Jamen det er da glimrende, hvis de gør det. Og skulle der tilskud med – vi plejer nu ikke at høre om, at det er det, man vil fra højre side af salen set herfra – kunne vi jo tale om det ved en anden lejlighed. Det er ikke det, der ligger her, for det drejer sig alene om job inden for den offentlige sektor.

Men vi støtter naturligvis forslaget på linje med de tidligere forslag, som vedrører de samme principper. Det er en del af den aftale, vi har indgået med regeringen, og vi er tilfredse med det.

Bjørn Elmquist (RV):

Dette er jo en pendant til det, der blev drøftet for lidt siden her i salen på arbejdsmarkedsområdet med arbejdsministeren som ansvarlig minister.

Det Radikale Venstre støtter ordningen her. Jeg synes faktisk, at hr. Aage Frandsen for et øjeblik siden gav en ganske sober og afslappet forklaring på, hvad det hele går ud på. Jeg må sige, at efter hans indlæg er det lidt svært at fastholde, at det her skulle være ægte rødt, eller hvad det var, man sagde under debatten om det på arbejdsministerens område.

Dette er et forsøg, et behjertet forsøg, på at få de folk, der er i disse ordninger, placeret ind i et

rigtigt job. Det kan da godt være, fru Karen Højte Jensen har ret i, at der ikke er ret mange, der vil lade sig inspirere af de 25.000 kr., men det er over 10 pct. af den første årsløn, så jeg synes da ikke, vi sådan bare uden videre kan fejle 25.000 kr. af bordet på den måde. Det kan vi i hvert fald ikke gøre fra Det Radikale Venstres side.

Faktisk synes vi, at det ligger så meget i forlængelse af det, der besjælede os sidste år i den aktiveringsaftale, som jo bar finanslovforliget igennem med Det Konservative Folkeparti, at vi er meget forundrede over, at Det Konservative Folkeparti ikke vil være med her. Men det må vi jo tage til efterretning og så få det vedtaget med det mindre flertal, men det gør jo ikke så meget.

Tom Behnke (FP):

Nu har vi for ottende gang i dag hørt udsagnet, at man skærer hundens hale af og fodrer hunden med dens egen hale, eller også er det nabosens hund. Det vil jeg gerne advare imod. Det er rent faktisk sådan, at et flertal i Folketinget uden om Fremskridtspartiet har vedtaget, at det er forbudt at halekupere hunde, så det kan naturligvis ikke anbefales, at man gør det.

Det forslag, vi står med her, er meget på linje med et forslag, vi har behandlet for et par timer siden på arbejdsministerens område, nemlig et spørgsmål om, at man går ind og favoriserer offentlige arbejdsgivere, og at man dermed laver en diskriminering over for de private arbejdsgivere. De private arbejdsgivere er jo ved at være en minoritetsgruppe her i landet, og dette forslag vil jo yderligere medvirke til, at det misforhold bliver endnu værre, end det er.

Jeg kan da huske tilbage til, før muren faldt og jerntæppet forsvandt, da var det sådan, at i Rusland var der ikke nogen, der var arbejdsløse. De var alle sammen ansat i den offentlige sektor, og det kan være, det er det, regeringen stiler imod: at man simpelt hen afskaffer arbejdsløsheden ved, at alle bare skal ansættes i den offentlige sektor. Det er muligt, regeringen gør det. Jeg vil i så fald meddele, at det vil Fremskridtspartiet ikke medvirke til under nogen omstændigheder, og derfor kan vi heller ikke medvirke til dette forslag.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil ikke gå dybt ind i forslagets indhold. Vi har diskuteret, hvad præmieringsordningen havde af muligheder i sig, og hvad den ikke havde af muligheder i sig, under et tidligere forslag, men jeg vil sige, at det her forslag i virke-

ligheden er epokegørende, og det er muligt, der er nogle, der ikke helt har bemærket det.

I Enhedslisten lægger vi stor vægt på det, for det er nemlig første gang, man ligestiller de såkaldt aktiverede arbejdsløse. Hvad enten de er på bistand, i jobtræning, på dagpenge eller i puljejob, får de den samme behandling. Så i modsætning til den proces, der er foregået de sidste mange år, hvor man har bestræbt sig på at opsplitte de arbejdsløse i alle mulige mærkelige forskellige kasser, så er her for første gang et forslag, hvor man ligestiller de arbejdsløse. Det synes vi er vældig godt, og vi kan derfor stemme for det her forslag. Vi synes, det er en vigtig ting, at de bliver ligestillet på den måde.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne sige tak til de partier, der kan støtte forslaget. Jeg vil ikke gå ind i en lang debat med de partier, der har afvist forslaget, for som flere ordførere har sagt, har man været igennem argumenterne både for og imod, da et lignende forslag på arbejdsministerens område blev vedtaget.

Jeg synes også, både fru Jette Gottlieb, hr. Aage Frandsen og hr. Bjørn Elmquist har argumenteret godt for, hvorfor det er et godt forslag.

Jeg vil egentlig bare tilføje, at netop vi, der arbejder på det socialpolitiske område, ved jo alt om, at der er mennesker, der bliver diskrimineret, og hvorfor det kan være nødvendigt med nogle særlige ordninger. Vi har jobtræningsordninger, og vi har andre ordninger med løntilskud, som jo netop sigter på at skaffe folk ind på arbejdsmarkedet, og så vidt jeg husker, har bl.a. partiet Venstre argumenteret varmt for den slags ordninger, som man jo på sin vis kunne bruge nøjagtig de samme argumenter imod.

Jeg synes, det er en glimrende håndsrækning til nogle mennesker, som har svært ved at få fodfæste. Og vi ved jo godt alle sammen, hvor traditionelt tænkende man er, når man skal ansætte folk, og at det ikke altid betyder, at de, der er ansat, uden videre er bedre end dem, der ikke bliver ansat, men at man har nogle ganske bestemte, fantasiløse udelukkelsesmetoder, der rammer dem, der har været arbejdsløse.

Det, der jo lige præcis sker med de mennesker, man kan få ind på arbejdsmarkedet her, er, at de risikerer at være langtidsledige, ende i et skånejob med permanent løntilskud eller det, der er endnu værre, en førtidspension, som netop er en af alle de overførselsindkomster, som Venstre og De Konservative ellers siger at de så

gerne vil nedbringe antallet af. Her er lige præcis en måde, hvorpå man faktisk kan få nogle af de mennesker ind på arbejdsmarkedet, inden det går så galt.

Så det synes jeg faktisk er et strålende argument for forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 108: Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Styrkelse af opfølgningen, ændrede beregningsregler m.v.).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 4/12 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jytte Madsen (S):

Dette lovforslag skal ses som et led i de politiske forhandlinger om finansloven for 1997. Formålet med lovforslaget er at sikre, at så mange som muligt kan bevare deres tilknytning til arbejdsmarkedet, selv om de modtager sygedagpenge på grund af sygdom. Ved at følge tidligt op på den sygemeldtes situation forbedres mulighederne for, at den pågældende kan vende tilbage til arbejdsmarkedet. Der lægges op til en styrkelse af kommunernes opfølgning af sygedagpengene.

Fordele ved at følge op på de sociale sager på et tidligt tidspunkt er at undgå, at sygdomstilfældene strækker sig over en unødvendig